

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΙ!

Άρθρον τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου
πρώην Ἀθηνῶν κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Στὸ τεῦχος τοῦ Ἰουνίου τοῦ Ὁρθόδοξου Χριστιανικοῦ Περιοδικοῦ «Λυδία», μὲ τίτλο «Ἡ παρουσία τῶν Χριστιανῶν» τὸ κύριον ἄρθρον τοῦ ἔγραφε τὰ ἐξῆς, ποῦ ἔχει μόνον ἐγώ, ἀλλὰ καὶ κάθε Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς πρέπει νὰ προσυπογράψῃ.

«Μὲ πολλὴ ἱκανοποίησι καὶ μὲ ἰδιαίτη χαρὰ διαπιστώσαμε στὶς τελευταῖες κοινοτικὰς ἐκλογὰς τὴν ἔντονον παρουσίαν τῶν Χριστιανῶν στὸν προεκλογικὸν ἀγῶνα, οἱ ὅποιοι ἀπέγκρισαν τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Κομμάτων στὶς προεκλογικὰς τῶν ἑαυτῶν νὰ λάβουν κάποια θέσι ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ἐκδηλώσουν τὶς διαθέσεις τῶν ἐναντι αὐτῆς καὶ τοῦ θρησκευόντος Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Μῆχρι τότε οἱ πολιτικοὶ μας ἄνδρες ἀγνοοῦσαν τὸν παράγοντα Ἐκκλησία, γιατί τὴν θεωροῦσαν ἀμελητέαν ποσότητα. Τώρα ἀντιλαμβάνονται ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ἀφενερίζονται καὶ δείχνουν ζωηρὸν ενδιαφέρον γιὰ τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας ποὺ θὰ ἀναλάβουν τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας. Οἱ χριστιανοὶ δὲν ἐνδιαφέρονται μόνον διὰ τὴν αἰωνιότητά, Στόχος τῶν πιστῶν εἶναι ἡ παρούσα ζωὴ νὰ μεταβληθῇ εἰς Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν καὶ Κράτος Θεοῦ. Ἡ ἐπουράνιος ζωὴ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐπίγειον, γι' αὐτὸ ὁ Χριστιανισμὸς ἐπιθυμεῖ νὰ μεταβάλῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς ἕναν ἐπίγειον Ἀγγέλον καὶ εἰς ἕναν οὐράνιον ἄνθρωπον. Οἱ χριστιανοὶ στὸν πολιτικὸν στίβον διεκδικοῦν τὴν χριστιανικὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας μὲ βάση τὸν παγκόσμιον καταστατικὸν νόμον, τὸ αἰώνιον καὶ μοναδικὸν Σύνταγμα, τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ρυθμίζει κατὰ θαυμαστὸν τρόπον, ὅχι μόνον τὶς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τῶν λαῶν μὲ τοὺς λαοὺς καὶ τῶν ἔθνων μὲ τὰ ἔθνη. Οἱ Χριστιανοὶ στοχεύουν στὴν προώθησιν τῆς ἡγεσίας τῆς χώρας ἀνθρώπων, ποὺ πιστεύουν εἰς Θεόν, ποὺ εἶναι συνειδητὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ θὰ σέβωνται τὴν Ἐκκλησίαν καὶ θὰ προσκοθῶν τὶς θέσεις τῆς Ὁρθοδοξίας στὸν ἔθνικόν μας χώρον καὶ ἔξω ἀπ' αὐτόν. Οἱ Χριστιανοὶ ἀγωνίζονται οἱ 300 τῆς Βουλῆς, ἔστιν νομοθετοῦν, νὰ ἔχουν ἅπ' ἄφην τῶν τῶν Αἰώνιων Νομοθέτων, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, Νόμοι καὶ διατάγματα ποὺ ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὸν αἰώνιον Νόμον τοῦ Εὐαγγελίου, δὲν ἔχουν καμμίαν θέσιν στὴν Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων. Κατὰ τὸ παρελθὸν ψηφισθησάν νόμοι καὶ ἐκδόθησαν διατάγματα μὲ σαφὲς ἀντιχριστιανικὸν πνεῦμα, πράγμα τὸ ὁποῖον πολὺ ἐπικράσεν τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν Λαόν.

«Καὶ ἰδὼ ἀισχύεται κάποια ἀντίρρηση: Οἱ Χριστιανοὶ δὲν πρέπει νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν πολιτικὴν. Καὶ γιατί, οἱ Χριστιανοὶ δὲν εἶναι Ἕλληνες πολῖται; Ὑπάρχει κανένας νόμος ποὺ τοὺς στερεῖ αὐτὸ τὸ δικαίωμα; Ὑπάρχει καμμίαν καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ποὺ τοὺς στερεῖ τὰ πολιτικὰ τοὺς δικαιώματα; Ἀσφαλῶς Ο Χ Ι. Ἐκπεμένως, οἱ Χριστιανοὶ ἔχει μόνον πρέπει νὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸ ποῖός θὰ ἀναλάβῃ τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας, ἀλλὰ ἔχουν λεγόν καθήκον μὲ τὴν ψήφον των νὰ προωθήσουν ἀνθρώπους ποὺ νὰ μὴ εἶναι ἄθεοι καὶ ἄπιστοι, νὰ μὴ εἶναι μασόνοι καὶ μαρξισταί, νὰ μὴ εἶναι ἄνθρωποι μὲ μειωμένον ἠθικὸν κύρος, ποὺ νὰ διακρίνονται γιὰ τὴν συνέπειαν εἰς τὴν ζωὴν των, νὰ εἶναι καλοὶ οἰκογενειαρχαὶ καὶ νὰ πιστεύουν βαθειὰ εἰς τὶς αἰώνιες ἀλήθειαι τοῦ Εὐαγγελίου.

» Ἀδελφε μου,

» Ἐσοι Χριστιανός: Τὸ χρέος ποὺ ἀπορρέει ἀπ' αὐτὴ σου τὴν ιδιότητα εἶναι νὰ τοποθετήσῃς πένω ἀπὸ κάθε ἀρχηγὸν τοῦ ὁποιοῦδήποτε κόμματος τὸν Χριστὸν καὶ πένω ἀπὸ τὸ ὁποιοῦδήποτε κόμμα τὴν πίστι σου. Ἄν αὐτὸ τὸ ἐπιτύχῃς, τότε θὰ ἔχῃς καὶ τὴν ἀνάλογον πολιτικὴν τοποθέτησιν καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς ψήφου σου, ἡ ὁποία θὰ παίξῃ καθοριστικὸν ρόλον εἰς τὴν πορείαν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους».

Ἦ' αὐτὸ τὸ τόσο φωτισμένον ἄρθρον ἐλάχιστα θὰ εἶχε κενεὶς νὰ προσθέσῃ. Ἀλλὰ γι' αὐτὰ στὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΙ!

Άρθρον του Μακ. Αρχιεπισκόπου
πρώην Αθηνών κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ
ΕΣΘΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΛΟΙ

15 Νοεμβρίου 1985

Στὸ τεύχος τοῦ Ἰουνίου τοῦ Ὀρθόδοξου Χριστιανικοῦ Περιοδικοῦ «Λυδίας», με τίτλο «Ἡ παρουσία τῶν Χριστιανῶν» τὸ κύριο ἄρθρο του ἔγραφε τὰ ἑξῆς, ποὺ ἔχει μόνο ἐγώ, ἀλλὰ καὶ κάθε Ὀρθόδοξος Χριστιανὸς πρέπει νὰ προσυπογράψῃ.

«Μὲ πολλὴ ἱκανοποίησι καὶ μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ διαπιστώσαμε στὶς τελευταῖες δημολεκτικὲς ἐκλογές τὴν ἔντονη παρουσία τῶν Χριστιανῶν στὸν προεκλογικὸ ἀγῶνα, οἱ ὁποῖοι ἀπέγκρισαν τοὺς Ἀρχηγούς τῶν Κομμάτων στὶς προεκλογικὲς τῶν ἡμερῶν νῆσοις θέσι ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ἐπιδηλώσουν τὶς διαθέσεις τῶν ἐναντι αὐτῆς καὶ τοῦ θρησκευόντος Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Μέχρι τώρα οἱ πολιτικοὶ μας ἀνδρες ἀγνοοῦσαν τὸν παράγοντα Ἐκκλησία, γιατί τὴν θεωροῦσαν ἀμελητέα ποσότητα. Τώρα ἀντιλαμβάνονται ὅτι οἱ Χριστιανοὶ ἀφικνεῖσθαι καὶ δείχνουν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον γιὰ τοὺς πολιτικὸς ἀνδρας ποὺ θὰ ἀναλάβουν τὴν διακυβέρνησι τῆς Χώρας. Οἱ χριστιανοὶ δὲν ἐνδιαφέρονται μόνον διὰ τὴν αἰωνιότητά, Στόχος τῶν πιστῶν εἶναι ἡ παρούσα ζωὴ νὰ μεταβληθῇ εἰς Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν καὶ Κράτος Θεοῦ. Ἡ ἐπουράνιος ζωὴ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐπίγειο, γι' αὐτὸ ὁ Χριστιανισμὸς ἐπιθυμῶσι νὰ μεταβάλῃ τὸν ἄνθρωπο εἰς ἕνα ἐπίγειον Ἄγγελο καὶ εἰς ἕνα σὺν ἄνθρωπο. Οἱ χριστιανοὶ στὸν πολιτικὸν στίβον διακδικεῖσθαι τὴν χριστιανικὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας μεθ' ἑαυτῶν κατὰστατικῶν χάριτι, τὸ αἰώνιον καὶ μοναδικὸν Σύνταγμα, τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ρυθμίζει κατὰ θαυμαστὸν τρόπον, ὄχι μόνον τὶς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων με τοὺς ἀνθρώπους καὶ τῶν λαῶν με τοὺς λαούς καὶ τῶν ἐθνῶν με τὰ ἔθνη. Οἱ Χριστιανοὶ στοχεύουσιν εἰς τὴν προώθησιν τῆς ἡγεσίας τῆς χώρας ἀνθρώπων, ποὺ πιστεύουσιν εἰς Θεὸν, ποὺ εἶναι συνειδητὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ θὰ σέβωνται τὴν Ἐκκλησία καὶ θὰ προσκοθῶσι τὶς θέσεις τῆς Ὀρθοδοξίας στὸν ἔθνικόν μας χώρο καὶ ἔξω ἀπ' αὐτόν. Οἱ Χριστιανοὶ ἀγωνίζονται οἱ 300 τῆς Βουλῆς, ἔστιν νομοθετοῦν, νὰ ἔχουν ἅπ' ἑαυτῶν τὸν Ἁγιῶν Νομοθέτην, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, Νόμοι καὶ διατάγματα ποὺ ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν με τὸν αἰώνιον Νόμον τοῦ Εὐαγγελίου, δὲν ἔχουν καμμία θέσι εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων. Κατὰ τὸ παρελθὸν ψηφισθῆσαν νόμοι καὶ ἐκδόθησαν διατάγματα με σαφῆς ἀντιχριστιανικὸν πνεῦμα, πράγμα τὸ ὁποῖον πολὺ ἐπὶκράσθη τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικόν Λαόν.

»Καὶ ἔδοξεν ἀποστῆναι κάποια ἀντίρρησης: Οἱ Χριστιανοὶ δὲν πρέπει νὰ ἀσχολοῦνται με τὴν πολιτικὴν. Καὶ γιατί, οἱ Χριστιανοὶ δὲν εἶναι Ἕλληνες πολῖται; Ὑπάρχει κανένας νόμος ποὺ τοὺς στερεῖ αὐτὸ τὸ δικαίωμα; Ὑπάρχει καμμία καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ποὺ τοὺς στερεῖ τὰ πολιτικὰ τοὺς δικαιώματα; Ἀσφαλῶς Ο Χ Ι. Ἐπομένως, οἱ Χριστιανοὶ ὄχι μόνον πρέπει νὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὸ ποῖός θὰ ἀναλάβῃ τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας, ἀλλὰ ἔχουν ἑαυτῶν καθήκον με τὴν ψῆφον των νὰ προαθῶσιν ἀνθρώπους ποὺ νὰ μὴ εἶναι ἄθεοι καὶ ἄπιστοι, νὰ μὴ εἶναι μασόνοι καὶ μαρξισταί, νὰ μὴ εἶναι ἄνθρωποι με μειωμένον ἠθικὸν κύρος, ποὺ νὰ διακρίνονται γιὰ τὴν συνέπεια εἰς τὴν ζωὴν των, νὰ εἶναι καλοὶ οἰκονομισταί καὶ νὰ πιστεύουσιν βαθειὰ εἰς τὶς αἰώνιας ἀλήθειαι τοῦ Εὐαγγελίου.

»Ἀδελφε μου,

»Εἶσαι Χριστιανός; Τὸ χρέος ποὺ ἀπορρέει ἀπ' αὐτὴ σου τὴν ιδιότητα εἶναι νὰ τοποθετήσῃς πᾶν ἀπὸ κάθε ἀρχὴν τοῦ ὁποιοῦδήποτε κόμματος τὸν Χριστὸν καὶ πᾶν ἀπὸ τὸ ὁποιοῦδήποτε κόμμα τὴν πίστι σου. Ἄν αὐτὸ τὸ ἀπὸ τῆς, τότε θὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἀλόγικον πολιτικὴν τοποθέτησιν καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς ψῆφου σου, ἢ ὁποῖα θὰ παίξῃ καθοριστικὸν ρόλον εἰς τὴν πορεία καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους».

Σ' αὐτὸ τὸ τόσο φωτισμένον ἄρθρο ἐλάχιστα θὰ εἶχε κενεὶς νὰ προσθέσῃ. Ἀλλὰ γι' αὐτὰ εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρο.